

Szarvas Város Napján kitüntettek

Szarvas Városért kitüntetés

Regős Imre

Regős Imre, aki gyulai származású, orgonaművész diplomás zenetanár 1952 óta él Szarvason. A megüresedett kántori feladatkör betöltésére érkezett városunkba, és rögtön elkezdte az itteni gyermekek zeneoktatását. Gázsó Györggyel már 1953. októberében létrehozták a Zeneoktatók Munkaközösségét, mely aztán az 1964-ben megnyíló önálló Állami Zeneiskolává fejlődött, melynek 1981-től 1989-ig Regős Imre az igazgatóhelyettese is volt. A szarvasi zeneoktatás kialakításának egyik jeles személyisége volt, és e mellett – mint előadóművész és koncert szervező – a város zenei életének alakításában is elvülhetetlen érdemei vannak. Regős Imre orgonaművész-kántornak a közel 60 éves, máig is tartó templomi liturgiai szolgálatáért Gyémántdiplomát adományozott 2010. Pünkösdjén az Országos Magyar Cecilia Egyesület, a magyarországi egyházzene legrangosabb intézete.

Szarvas Város Pedagógiai Díja

Dankó Pál

Szarvason született 1924-ben. Szarvason járt először az Evangélikus Általános Iskolába, majd a Vajda Péter Gimnáziumba. Tanult Szegeden a Jog és Államtudományi Egyetemen, 1945-1946 között a Szarvasi Tanítóképző hallgatója volt, majd Budapesten elvégezte a szlovák nyelvi szaknilitói képzést. 1956-ban végzett Szegeden a Tanárképző Főiskolán, mint magyar szakos általános iskolai tanár.

1947-1951 között tanyai iskolákban tanított. (Bakulya sori Sápsszky tanyai iskola, Középhalmi Külterületi Központi Iskola) 1951-1963 között a szarvasi Szlovák Általános Iskola tanára, majd 1963-tól az I. Sz. Általános Iskola pedagógusa. 1967-től a Járási Tanács Művelődési Osztályán tanulmányi felügyelő, majd 1971-1984-ig, nyugdíjba vonulásáig osztályvezető. 1967 és 1984 között a Vöröskeresztnél Járási Ifjúsági Referens. Az 1970-es években a járási iskolafejlesztések szervezője, 50 új tanterem épült ebben az időszakban, ebből 25 társadalmi összefogással. A járás munkaerő helyzetét felügyelte, kezelte, sok képzés nélküli nevelő beiskolázását megszervezte. A 60-as, 70-es években a Páváköri Mozgalomban vett részt, zsűri, páváköri találkozók szervezője, a kondorosi, örménykúti pávákörök életre hívója. A Szarvasi Öregdiákok Baráti Körének vezetőségi tagja. Polgári temetéseken évtizedekig temetési szónokként munkálkodott.

Írásai: Az idő visszhangjai, A Szlovák Általános Iskola ötven éve 1999. c. jubileumi kiadvány egyik szerkesztője és szerzője.

Kitüntetései: Magyar Vöröskereszt Kiváló Dolgozója 1968 Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója 1976 Gyermekekért Érdemérem 1983 Munka Érdemrend Ezüst fokozata 1984 Pedagógus Szolgálati Emlékérem 1985.

Szarvas Város Kultúrájéért Díj

Pesztránszki Károlyné

1971 – 1987-ig alkalmazottja volt a Szarvasi Szíren Ruházati és Háziipari Szövetkezetnek, eleinte varrónőként, később a Szíren saját boltjaiban forgalmazott hímzett, díszített öltözetek előkészítésében, tervezésében, gyakorlati kivitelezésében vett részt. 1971-1974-ig elvégezte a Haán Lajos Szabadegyetemet. 1981 - 1984-ig a TIT által szervezett Vajda Péter Szabadegyetem Népművészeti Tagozat hallgatója volt. 1983-ban „C” kategóriás szakkörvezetői képesítést szerzett. 1987 óta folyamatosan zsűriztetési munkáit a Népi Iparművészeti Tanácsnál. Hat darab „A” kategóriás zsűriztetett kézimunkával rendelkezik. 1988-ban megkapta a „Hímző népi iparművész” címet. Kutatómunkát végez a '70-es évek elejétől. Saját zsűriztetett gyűjtése: a szarvasi szőlős fehérhímzés, szarvasi szlovák színes hímzés, nagyszénási lepedővégről fehér hímzés.

Felnőtt- és gyermek díszítőművészeti szakkörök vezetője volt. A Háziipari Szövetkezet szakköre 20 éven keresztül irányítása mellett minden évben kiállítást rendezett. Fontosnak tartja a nívós munka mellett a hagyományápolást, az utánpótlás keresését és támogatását, a szakmai gyűjtő és kutatómunkát.

A kezdetektől aktív részese a Budapesti Mesterségek Ünnepe rendezvénynek Békés megye keretein belül, ahol nem csak, mint kiállító vesz részt, hanem – az élő hagyományok őrzését ápolva – bemutatókat tart. Munkásságának alapja a Békés megyén belül található szücs hímzések feldolgozása, valamint szülőfaluja, Nagyszénás és lakóhelye, Szarvas díszítőművészetének felkutatása, textíliákra való átörökítése.

se. Folyamatosan azon munkálkodik, hogy hagyományainkat átültesse napjaink lakástextíliáira, hétköznapiaink, ünnepeink öltözékére.

Hímzései, munkái: Futók, asztalterítők, párnák, kötények, blúzok, ingek, konyhai garnitúrák, zalszlók, egyházi textíliák, népi együttesek komplett öltözetének (férfi – női) tervezése és kivitelezése, szarvasi fehér hímzés, szarvasi színes hímzés, békési vörös hímzés, békési bordó hímzés nagyszénási fehér hímzés.

Szarvas Város Ifjú Tehetsége cím

Litauszky Borbála

Tizenkét éven át volt a Chován Kálmán Művészeti Alapiskola fúvós tanszakának tanulója, a 2009/10-es tanévben fejezte be a továbbképző osztályt, de a fúvós zenekarban továbbra játszik. Klarinét hangszeren többször vett részt megyei versenyen, az elmúlt évben II. díjat nyert. Elindult az országos tanulmányi versenyen, ahol a válogató után – a megyéből egyedüliként – továbbjutott az országos döntőbe. Tagja a fúvószzenekarnak, ill. az iskola kamaraegyütteseinek. Nagyon sok iskolai és városi rendezvényen, hangversenyen szerepelt. Zenei tanulmányai mellett a közismereti iskolában is kiváló tanulmányi eredményt ért el.

Dezső Ilona

A Chován Kálmán Művészeti Alapiskola képzőművészeti tagozaton két tanszakra is kiválóan teljesített. Három alkalommal jutott be a művészeti iskolák országos tanulmányi versenyének döntőjébe festészeti és kézműves munkájával. A döntőben is kiválóan szerepelt: IV. díjat nyert (2003-ban) festészetben, majd I. díjat (2005) ill. Különdíjat (2008) kézművességben. Ezen túl nagyon sok pályázaton szerepelt sikerrel. A 2009/10-es tanévben érettségizett, tanulmányait az Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen kívánja folytatni, már két felvételi megmérettetésen jutott tovább. 2010-ben Ruzicskay-díjat nyert.

